

[Peter Nielsen.]

forhandle dette indbyrdes; spørgsmålet om lempelser er et administrativt anliggende og som sådant et folketingsudvalg uvedkommende, men forslagsstillerne havde kunnet tilbyde at tage deres lovforslag tilbage f. eks. mod et yderligere tilsagn fra finansministeren og havde måske derved opnået mere for Esbjergfiskerne. Det har man ikke villet, og derfor må jeg anbefale det høje ting at forkaste lovforslaget. Dets vedtagelse vil ikke være rigtig over for andre skatteydere. Alle skal nu engang stilles lige over for loven, og det gælder også skatte- loven. Med finansministerens tilbud har disse skatteydere fået en virkelig fin og velvillig behandling, så jeg kan med rolig samvittighed anbefale at forkaste det foreliggende lovforslag.

Ordføreren for forslagsstillerne (Foged): Efterhånden er det åbenbart kutyme, at man skal til at ridse datoerne op for folketingets og udvalgets arbejde, og det ærede medlem hr. Peter Nielsen har også nu henholdt sig til datoerne for, hvornår udvalget begyndte o. s. v., for ligesom at gøre op, at vi fra vor side ikke har gjort noget for at fremme arbejdet.

Herom kan jeg sige, at da vi havde haft samråd med finansministeren, modtog vi i udvalget den besked fra finansministeren, at han ikke var uvillig til at gå tilbage til regeringen med sagen. Det var ikke et spørgsmål om at gå tilbage til folketingsgrupperne, men til regeringen for at få at vide, om der var mulighed for yderligere tilbud ud over det, ministeren allerede havde givet. Udvalget ventede derefter på, at den højtærede finansminister skulle give meddelelse bl. a. altså til mig, udvalgets formand, når man havde ført disse forhandlinger, for at vi så kunne afslutte udvalgets arbejde.

Vi havde det sidste samråd med ministeren den 9. maj, altså umiddelbart efter at ministeren havde meddelt mig, at nu var han klar til at tage dette møde i udvalget.

Derefter blev mødet holdt, så der er ikke sket nogen som helst trænering fra vor side. Vi gennemførte det aldeles omgående, så snart ministeren var klar til at give den besked, som han selv havde givet udtryk for at han ville komme med.

Det ærede medlem hr. Peter Nielsen mener, at vi kunne have valgt at tage lovforslaget tilbage, imod at vi fik yderligere tilsagn fra ministeren; men vi fik jo ingen yderligere tilsagn fra ministeren. Ministeren kom netop tilbage til folketingsudvalget med den besked, at der var ingen yderligere tilsagn; og når der ikke var det, så havde vi ikke mere at forhandle om i denne sag, da vi stadig væk mener, at det lovforslag, vi har fremsat om fuld fritagelse, indebærer den eneste rimelige løsning.

Der er ingen grund til at gå i detaljer om udvalgets arbejde. Det skal dog lige bemærkes, at der har været repræsentanter for kutterejerne i udvalget, og som allerede nævnt har der været samråd med ministeren. Desværre er der ikke opnået enighed med repræsentanterne om fuld fritagelse for den omdiskuterede skat, og selv om finansministeren har givet tilsagn om fritagelse for de kutterejere, der under krigen opholdt sig i England, og halv fritagelse for de kutterejere, der opholdt sig her i landet, finder forslagsstillerne det fortsat urimeligt at gennemføre nogen som helst beskatning.

Som allerede tidligere oplyst har de pågældende fiskere haft en bruttoindtægt på ca. 10 mill. kr., men direkte skatter og andre afgifter i England har reduceret dette beløb med ca. 5,4 mill. kr. Disse 5,4 mill. kr. har fiskerne betalt til mange, jeg kunne næsten fristes til at bruge udtrykket mærkelige formål. Der er betalt til fonds af den ene og den anden art, f. eks. til den fond, der hedder spitfirefonden. Der er betalt til det danske råd i London. Disse områder med fondsbetaling beløber sig til 706.000 kr. De fiskende kuttere har desuden betalt til admiralitetskutterne; man kan egentlig ikke forstå hvorfor. Det er dog ikke al-